

[Marianne Jelved]

ikke tro, at det altid er os herinde bag murene, som ved bedst, hvordan man gør ude på den anden side af murene. Det kunne være, at vi kunne få nogle råd derudefra, som var værd at høre på.

Det er vigtigt, at vi gør en meget god indsats på forskningsområdet, og at vi opmuntrer og støtter hele den teknologiske udvikling, så vi får nogle tilfredsstillende og effektive løsninger, og det gælder selvfølgelig på alle miljøområderne. Det er jo også udmærket, hvis vi kan bruge disse løsninger som eksportmuligheder og dermed også kan medvirke til, at der kommer løsninger på miljøproblemer ude omkring internationalt.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for undervisnings- og forskningsministerens orientering, som netop er kommet to udvalg i Folketinget til gode – i hvert fald Miljø- og Planlægningsudvalget. I et samråd på foranledning af Det Radikale Venstre i februar måned lovede undervisnings- og forskningsministeren en plan for, hvordan evaluering af hele forskningen på miljøområdet kunne komme til at foregå. Den orientering er kommet nu med en plan, der godtgår, at om ca. ¼ år kan vi have et bedre overblik – bedre, end jeg i hvert fald har i dag, og jeg tror mange med mig – over forskningen inden for miljøområdet, så vi kan se, om vi skal prioritere anderledes eller sætte ekstra ind på nogle områder, som vi ikke har godt nok fat i i dag.

Af miljøministerens redegørelse fremgår det, at de terminer, der var fastlagt for industrien og kommunerne, strækkes over en lidt længere periode, end vandmiljøplanen angiver. Nu skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg har en vis tilknytning til kommunale væsener, og jeg kan i hvert fald sige her, at det er min opfattelse, at der har været et udtalt ønske fra kommunerne om at få mulighed for at strække anlægsperioden for rensningsanlæggene over en lidt længere periode.

Men jeg vil i hvert fald råde miljøministeren til at sørge for, at der sker en samlet planlægning landet over, således at vi ikke sidder i den situation om et par år, at der er en pukkel, der er skubbet frem foran os. Der kan være mange gode grunde til at udskyde eller forlænge fristen, men hvis vi ikke får en samlet planlægning med et eller andet indbygget incitament til, at udbygningen foregår jævnt og kontinuerligt, så tror jeg, at det er mindre heldigt.

Nogle steder er man faktisk længere fremme end andre, og det hænger ikke så meget sammen med vandmiljøplanen og Folketingets arbejde med den, men f.eks. med, at Hovedstadsrådet går ind i forbindelse med Roskilde Fjordproblematikken, og dermed er der 23 kommuner i det opland, som har været sat i gang tidligere end så mange andre kommuner. Sådan nogle ting kan man jo godt tage med ind, når man skal lave en planlægning af, hvordan der kan investeres kontinuerligt landet over.

Vi skal også se miljøopgaverne som en del af en helhed og arbejde med nogle langsigtede strategier, der går på tværs af sektorerne, så vi får sammenhæng imellem politikken på de forskellige områder. Det gælder bl.a. hele energiområdet, også sat i relation til Brundtland-rapporten, og det tror jeg ikke at Folketinget kan undgå at vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Vi skal også tage fat i strategier for at få mere miljøvenlige produktionsmetoder og produkter. Det er noget af det, det også handler om, når vi f.eks. taler landbrug og miljø. For det, hr. Leif Hermann kalder tovtrækkeri i vinterens løb, har bl.a. handlet om at finde ud af, hvordan man kan koordinere miljøhensyn med en produktion, så landbruget kan leve af det. Og det kræver nogle omstillinger i landbruget og dets måde at tænke på igennem de sidste par år, hvor alt har gået på effektivitet osv., og de er indstillet på det i landbruget. Så lad os dog bakte op om det i stedet for at blive ved at skabe større konflikter og barrierer end nødvendigt.

Endelig skal jeg bede miljøministeren overveje, hvordan der kan sættes mere gang i oplysning og information om de sammenhænge, der skaber miljøproblemerne. Vi skal have skabt en bred forståelse af den enkeltes medansvar og ideer til, hvordan den enkelte selv kan bidrage til, at problemerne bliver mindre, og det sker altså ikke ved at overlade det til den i øvrigt udmærkede presse. Der skal andre informationskilder til.

Til sidst skal jeg erklære min tillid til, at miljøministeren arbejder stærkt og konstruktivt i international sammenhæng for løsning af disse problemer. Det er jeg fuldt og fast overbevist om vil ske.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):